

وضعیتی جدید برای حسابداری داخلی

حسن خالوئی اودرجی

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

hasan_۳۰۴@yahoo.com

چکیده

هدف از این مقاله کشف چگونگی بهبود حسابداری داخلی می باشد که ممکن است در نقش نخبانان حاکمیت شرکتی موفق به جلوگیری از بحران های مالی جهانی شوند. حرفه حسابداری داخلی طی دهه های گذشته، به طور قابل توجهی تغییر شکل یافته است، در این تغییر چند عامل شامل افزایش پیچیدگی بازار جهانی، تقلب ها و رسوایی های مالی، قوانین و مقررات جدید و افزایش تقاضای ذینفعان برای اطمینان بیشتر نقش داشته اند. حسابداری داخلی "هدف مناسبی" ندارد و می تواند افزایش یافته و تضمین بیشتری را به هیئت مدیره ارائه نماید. حسابداری داخلی باید فاصله بین خود و مدیریت را از بین برده و به صورت مستقیم با مدیریت در ارتباط باشد. پیامدهای اجتماعی تاکید می کند که حسابداری داخلی باید در جهت منافع عمومی حرکت کند در حالی که استانداردهای بین المللی رفتار صحیح در افشای خارجی در جهت منافع عمومی ندارند. این مقاله شامل یک تحلیل مفهومی برای به چالش کشیدن حرفه حسابداری داخلی است.

کلمات کلیدی: استانداردها، حسابداری داخلی، تضمین، تضمین هیئت مدیره، نخبانان، سومین مسیر نظارتی، تمرکز بازار حسابداری، نظرات حسابداری داخلی

۱- مقدمه

با گسترش روزافزون واحدهای اقتصادی بزرگ، کوچک، عمومی و خصوصی از یکسو و توسعه روبه رشد فعالیت های مختلف تولیدی، بازرگانی و خدماتی از سوی دیگر و با توجه به تفکیک مالکیت از مدیریت و اداره واحدهای تجاری توسط مدیرانی به نمایندگی از صاحبان سرمایه که مسئولیت انواع فشارهای ناشی از کمبود منابع و افزایش رقابت، مخاطرات ناشی از روابط و معاملات و تهدیدات ناشی از فعل و انفعالات داخلی و خارجی را بر عهده دارند، سبب شده که کنترل انفرادی و نظارت مستقیم غیر ممکن شود و نیاز به استقرار سیستم کنترل های داخلی یکپارچه به عنوان جزء لاینفک سیستم مدیریت کارآمد مورد توجه جدی قرار گیرد و به مثابه روشی برای شناسایی و کنترل میزان رعایت مقررات سازمانی و الزامات قانونی و نیز به عنوان ابزاری برای کشف و پیشگیری از بروز اشتباهات و تخلفات مالی و غیر مالی استفاده گردد.

در شروع آخرین دهه از قرن ۲۰، نظارت سازمانها مرکز توجه بود و پس از بحران مالی جهانی افزایش یافتند. حاکمیت شرکتی به طور گسترده ای به صورت ناموفق درک شد. قطعاً حاکمیت شرکتی برای جلوگیری از بحران ناموفق بود (چامبرز و اودار، ۲۰۱۵). در شروع سال ۲۰۰۲، استانداردهای حسابداری داخلی، حسابرسان داخلی را ملزم به مشارکت در حاکمیت سازمان از طریق ارزیابی و